

РЕШЕНИЕ

№ 2232

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1370** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба С. Г. И. оспорва РЕШЕНИЕ № 4334/28.09.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 129^{-тм} състав, постановено по НАХД № 8115/2023 г. С решението: е изменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 23-4332-004226/22.03.2023 г., в частта по пункт 3, като нарушението е преквалифицирано от чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от Закона за движението по пътищата, на чл. 123, ал. 1, т. 1, а размерът на глобата е намален на 50 лв.; потвърдено в тази част, по отношение лишаването от право да управлява МПС, за срок от един месец; потвърдено наказателното постановление в частите по пункт 1 и пункт 2.

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба въззивното съдебно решение се счита за необосновано, като касаторът твърди да не е управлявала МПС, с което на процесната дата е реализирано пътно-транспортно произшествие.

Доказателства с касационната жалба не са ангажирани

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото

доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

На 12.04.2022 г. в [населено място] Б. управлявал МПС по [улица], с посока от [улица], към О. мост и приближавал [улица], която се намирала от дясната му страна. По тази улица се движил лек автомобил „М.“, с установен регистрационен номер, за който е прието да е бил управляван от касатора И., като пътят бил обозначен с пътен знак Б1 - „Пропусни движещите се по пътя с предимство“. И. не се съобразила с указанието на този пътен знак и продължила движението си, без да пропусне движещото се по пътя с предимство превозно средство, управлявано от Б. и двата автомобила се ударили. След съприкосновението С. И. не спряла и напуснала мястото на произшествието. На мястото полицейски служители съставили протокол за ПТП, № 1865308/12.04.2022 г. и скица, а след съответната справка по номера на другия автомобил било установено, че към 12.04.2022 г. не бил представен за технически преглед. На 28.02.2023 г. И. подала декларация, с която не посочила друго лице, което да е управлявало собствения ѝ автомобил. На същата дата е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, с което на С. И. са наложени следните административни наказания: 1. глоба от 200 лева, на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 ЗДв.П, за несъобразяване с разпоредбата на чл. 6, т. 1 с.з.; 2. глоба от 50 лева, на основание чл. 181, т. 1 ЗДв.П, за непредставяне на автомобила, на технически преглед; 3. глоба от 150 лева и лишаване от право да управлява МПС, за срок от един месец. Съставът на СРС, с оспорваното решение е намалил размера на глобата по т. 3, определяйки размер от 50 лева и потвърдил НП в останалите части. Съставът на въззивния съд е провел съдебно следствие, по време на което е изяснил всестранно и пълно описаните в акта и в НП факти, и обстоятелства, излагайки подробни и убедителни мотиви, вкл. относно авторството на деянието. Касационният съд изцяло споделя тези мотиви и не намира за нужно да ги възпроизвежда, предвид нормата на чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК.

Касационната жалба е неоснователна, а въззивното съдебно решение е правилно, като не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2 НПК. Касационна причина „необоснованост“ на съдебно решение, за което твърди касаторът, не е сред тези по чл. 348 НПК, приложими на основание чл. 63в ЗАНН. Необосноваността е една от формите на неправилност на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Т. за случая не се установява от настоящия касационен състав. С мотивите съдебният състав е обсъдил подробно всички писмени и гласни доказателства, анализът на които безспорно сочи, че на посочените дата и място именно С. Г. И. е управлявала процесния автомобил. Извършването от нея на вменените ѝ с НП административни нарушения е доказано по несъмнен начин.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 1, предл първо и ал. 2

АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 4334/28.09.2023 г. на Софийския районен съд, НО,
129^{-ти} състав, по НАХД № 8115/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: